

Kerettantervi ajánlás minta

4. évfolyam

Tematikai egység/ Fejlesztési cél	Mese	ajánlott Óra/időkeret 1 óra
Előzetes tudás	Mesék jellemzői	
A tematikai egység nevelési- fejlesztési céljai	Problémamegoldó gondolkodás Együttműködési készség Véleménynyilvánítás Hangos olvasási készség Önismeret Érzelmi azonosulás	
Kapcsolódási pontok	tárgyi ismeretek, fejlesztési lehetőségek	
Nézd a képet! 	Ki az aki nem lát? Ki az aki igazán vak? Mit jelent nem látni?	<i>Érzéki csalódások</i> <i>Beszélgetés</i>
Szöveg olvasása	Fésűs Éva: Szeplőcske Meseország, mesevár, tavaszi szél arra száll, mesevárnak ablakából három kislány kandikál. Egyik ékes almaág, másik csengő gyöngyvirág, harmadik még gyöngye bimbó, szél sem érti sóhaját. - Három édes lányom, három szál virágom, szépséges Arankám, nevető Fodorkám, kedves kis Szeplőcském,	

melyikőtök szeret engem igazán? -
kérdte minden áldott reggel
Meseország öreg királya, mire a három
kisleány vidám kacagással, hízelegve,
kedveskedve borult a nyakába:

- Én! Én! ... Én szeretlek igazán!

Az öreg király alig győzte kapkodni a
fejét a reá záporozó csókok, hízelgő
simogatások elől. De amikor a három
kislány elszaladt játszani, mégis
elborult a homloka.

Éppen jött a kincstartó jelenteni, hogy
minden hiánytalanul megvan a palota
kincseskamrájában, a legnagyobb
kincs: a Tündérek Köve is, az a
csodálatos gyémánt, amelyből csak
egyetlenegy van egész Meseországban.

De a király arca ettől sem derült fel.

- Miért búsulsz, felséges királyom? -
kérdte meg tőle az udvari bolondja.

- Azért búsulok, mert nem tudom
eldönteni, hogy három lányom közül
melyiknek adjam a Tündérek Kövét.
Melyik érdemli meg igazán?

- Csakis az, aki téged a legjobban
szeret.

- Igen ám, de honnan tudjam, melyikük
az? A hízelgés, kedveskedés még nem
szeretet. A két nagyobbik lányom olyan
szép, hogy minél tovább nézem őket,
annál kevésbé látok a szívük mélyére.
Szeplőcske meg olyan csendes és
csúnyácska, hogy a szeretetét azért nem
látom.

- Mi sem egyszerűbb ennél! - kiáltott
fel az udvari bolond.

- Ugyan mit tehetnék? - csodálkozott a
király.

- Vakulj meg, felség, hogy egy kicsit
láss! - halkította le hangját az udvari
bolond, s utána nyomban összesűgött-
búgott a királlyal

Ezalatt a királykisasszonyok vígan

énekeltek, táncoltak a rózsáskertben az udvarhölgyekkel. Azok bizony hízelegtek, kedveskedtek a két nagyobbiknak, de a játék vége mindig az volt, hogy Szeplőcskét kicsúfolták.

Most is azt énekeltek, hogy:

Szép Aranka, szép Fodorka,
mintha meggyfa ága volna,
úgy kivirágzik, úgy kivirágzik!
Egyikért jön egy királyfi,
másikért egy herceg áll ki,
lesz csuda lagzi, lesz csuda lagzi!
Harmadik meg szemlesütve
itt marad a sámlin ülve,
senki se kéri, senki se kéri!
Orrocskáján annyi szeplő,
homlokán is tizenkettő,
jaj, de csúnyácska! Jaj, de csúnyácska!

És kacagva hozzátették: - Pulyka
tojása! Pulyka tojása!

Szeplőcskének már éppen lefelé görbült
a szája, amikor lélekszakadva érkezett
egy apród a palotateremből.

- Jaj, királykisasszonykák! Borzasztó
baj történt! A felséges király
megvakult!

Amilyen hangos volt az imént a
nevetés, ugyanolyan hangos lett
egyszerre a zokogás. Aranka, Fodorka
szívtépő sírással borultak egymás
nyakába. Szeplőcske pedig csak állt, és
egy szót sem tudott szólani.

- Sem orvosság, sem pápaszem nem
használ - csóválták fejüket a tudós
doktorok, akik a világ minden
szemüvegét felpróbálták a király orrára.

- Igazán semmit sem lát, felséges
királyapám? - kérdezte sírva Aranka.

- Semmit! - bólintott búsan a király, és
hogyan bizonyítsa, még a
kristály poharát is leverte a könyökével.

- Engem se lát, édesapám? - kérdezte
szepegve-szipogva Fodorka.

- Csak a hangodat hallom - mondta a

	<p>király.</p> <p>Az udvari bolond is szomorúan bólogatott.</p> <p>- Bizony, bele kell törődnünk, hogy őfelsége nem látja sem a napot, sem a csillagokat, sem a leánykái rá mosolygó arcát.</p> <p>Az öreg király attól kezdve egész nap a karosszékében üldögélt, odavárta reggelenként köszöntésre a leányait.</p> <p>Aranka, Fodorka lábujjhegyen jöttek, csöndesen, szepegve. Nem is mosolyogtak, nem is hízelegtek. Csak Szeplőcske szaladt be ezután is mosolyogva. Arcocskája felderült, valahányszor a szobába lépett. Meg is rótták érte, szívtelennek mondták a testvérei.</p> <p>Egy szép napon Szeplőcske vitte be édesapjának az uzsonna-kávét.</p> <p>- Nem unatkozik, édesapám? - kérdezte kedvesen.</p> <p>- Dehogynem, kislányom - felelte a király. - Ezért arra kérlek, hívd ide Arankát, hogy játssza el kedves dalomat a hárfán, Fodorka pedig énekeljen nékem. Úgy érzem, attól felvidulnék.</p> <p>Szeplőcske szaladt a testvéreiért.</p> <p>Aranka éppen labdázott az udvarhölgyeivel.</p> <p>- Most menjek, amikor olyan jól mulatok? - duzzogott kedvetlenül. - Ráérek akkor hárfázgatni, amikor rossz idő lesz!</p> <p>Szeplőcske továbbzaladt, Fodorkához.</p> <p>Fodorka új ruháit próbálgatta a tükör előtt.</p> <p>- Nem érek rá! - mondta. - Annyi az új ruhám, mind fel kell próbálnom, hogy csinosan állnak-e rajtam.</p>	
--	---	--

Elszomorodott Szeplőcske. Mit tegyen?
... Nem akarta megmondani a valóságot az édesapjának, nehogy elszomorítsa. Egy kicsit gondolkozott, majd felcsillant a szeme. Eszébe jutott, hogy hiszen az édesapja úgysem lát

Visszament szépen, egyedül a király szobájába, de a hangját kissé elváltoztatta, úgy mondta:

- Itt vagyok én, Aranka! ... Itt vagyok én is, Fodorka!

Azután leült a hárfa mellé és játszani kezdett, mint Aranka, és úgy énekelt hozzá, mintha Fodorka énekelt volna.

A király meg se moccant a karosszékében. Végighallgatta a dalt, azután meleg hangon így szólt:

- Köszönöm, S z e p l ő c s k e ! ... Még sohasem örültem úgy ennek a dalnak, mint most. Gyere ide hozzám, hadd jutalmazalak meg érte!

Szeplőcske elsápadt.

- Édesapám honnan tudja, hogy én vagyok itt?

- Hiszen látlak, édes kicsi lányom! - mosolygott a király. - Sőt, még a szívedbe is beleláttam!

- Hát nem vesztette el a szeme világát?

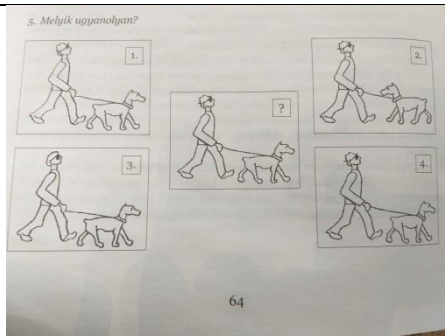
- Nem bizony! Csak azért tettem magam vaknak, hogy megtudjam, ki szeret engem igazán, és melyikötök érdemli meg a Tündérek Kövét.

- Nem való az nekem, hiszen csúnya vagyok - szabadkozott Szeplőcske.

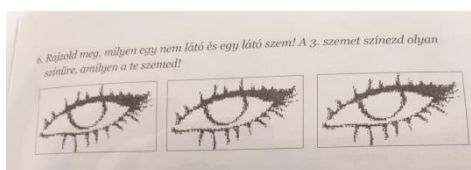
- Az igazi szépség nem rózsás szájacska, sem formás orrocaska, hanem a jóság fénye, ami az arcot beragyogja!
- felelte az öreg király, és a gyémántot a legkisebbik lánya szíve fölé tűzte.

Azután nagy ünnepség volt a mesevárbán. Mindenki örvendezett, hogy lát az öreg király, nem is volt

	<p>semmi baja. Csak a két nagyobbik lány szégyenkezett lesütött szemmel, és a csúfolódó, csípős nyelvű udvarhölgyek hallgattak mélyen.</p> <p>Az öreg király valamennyiük előtt magához ölelte Szeplőcskét és így szólt:</p> <p>- Még csak egy kérdésemre válaszolj, Szeplőcske! Miért jöttél hozzám minden reggel mosolyogva akkor is, amikor úgy tudtad, hogy én azt úgysem látom?</p> <p>- Azért, mert örültem, hogy én láthatom édesapámat sűgta halkán Szeplőcske.</p> <p>Mivel gúnyolták Fodorka és Aranka udvarhölgyei?</p> <p>Mi a véleményed az udvarhölgyekről?</p> <p>Ha Téged így bánthanának mit tennél?</p> <p>Mi a helyes cselekedet? Miért?</p> <p>Mivel gúnyolták Fodorka és Aranka udvarhölgyei?</p> <p>Milyen vakságból gyógyult meg a király?</p> <p>Melyik ugyanolyan?</p>	<p><i>Beszélgetés</i></p> <p><i>Véleményalkotás</i></p> <p><i>Feladatlap</i></p>
--	--	--

Milyen egy látó és nem látó szem?
A harmadik képet színezd olyanra amilyen a te szemed!

Hol találoztál a Bibliában a vaksággal?

Mit tett a tömeg Bartimeussal? Kihez hasonlít a szerepük a mesében?

Kinek köszönhette a gyógyulást?

Te kinek köszönheted?

Hogyan teszed?

Kezeinket összetéve (ének)

Összefoglalás

*Lk 18,35-43 Bartimeus
Hittan óra tantárgyi
koncentráció*

Összehasonlítás

*Ének óra tantárgyi
koncentráció*

Önértékelés

Beszédfejlesztés.

Egymásra figyelés fontossága

Ellenőrzés, értékelés

Az órai munka rövid értékelése.

		<i>Önismeret, önértékelés fejlesztése.</i>
Kulcsfogalmak/fogalmak	Tapintat, együttműködés, előzékenység, udvariasság	
Felhasználható irodalom:	Fésűs Éva: Szellőcske	
Élménypedagógiai ajánlás	Rajz, illusztráció készítése a mű alapján. Jelenet dramatizálása Éneklés	